

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobce: **P. S.**, narozený dne -
bytem -
zastoupený advokátem Mgr. Jakubem Trčkou
sídlem Spálená 92/21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 13. 5. 2016, č. j.: S-MHMP 704515/2016

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 13. 5. 2016, č. j.: S-MHMP 704515/2016, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2016, č. j.: S-MHMP 704515/2016, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 10 ze dne 16. 3. 2016, č. j.: R254/2016/OOS/DUŠ-6, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití podle ustanovení § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), za což mu byla Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

podle ustanovení § 49 odst. 2 téhož zákona uložena pokuta ve výši 13 000 Kč. Současně mu byla podle ustanovení § 79 odst. 1 zákona o přestupcích uložena povinnost uhradit náklady přestupkového řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobce se uvedeného přestupku měl dopustit tím, že dne 23. 9. 2015 kolem 10:00 hod. na parkovišti v areálu P. S. na P. v ulici Č. fyzicky napadl L. K., který seděl ve svém vozidle, a to dvěma údery pěstí pravé ruky do levého spánku a levé tváře a opakovanými údery pěstí pravé ruky do levé části žeber, čímž mu způsobil pohmoždění měkkých pokrývek lebních v levé spánkové krajině s krevním výronem, krevní výron na levé tváři o velikosti 2 x 2 cm, pohmoždění levé dolní poloviny hrudníku lehkého stupně a natažení měkkých tkání krční páteře; tedy úmyslně narušil občanské soužití drobným ublížením na zdraví.

2. Žalobce v žalobě namítal, že napadené rozhodnutí se opírá o absolutně nepoužitelné důkazy, skutkový stav navíc nebyl náležitě zjištěn ani při jejich provedení. Poškozený se měl vůči žalobci dopustit krádeže a v době incidentu ještě probíhalo trestní stíhání. Žalobce se jen dotazoval poškozeného, kdy mu nahradí škodu způsobenou trestným činem; žádný fyzický incident nespátřil ani svědek D. Lékařské zprávy neprokazují, jak k zranění došlo ani kdo jej zapříčinil. Došlo k nesprávnému vyhodnocení důkazů, udeřit do hrudníku osobu sedící ve vozidle je takřka nemožné. Nebylo zjištěno, zda žalobce hovořil s poškozeným přes stažené okénko či otevřené dveře. Kamerové záznamy neosvětlují incident, nešlo o autentický důkaz, záznam obsahuje střih v čase 9:59 hodin, jejich kvalita je špatná. Na základě spekulací o vztahu poškozeného a svědka D. žalovaný upřednostnil důkazy v žalobcův neprospěch. Stav věci nebyl náležitě zjištěn, žalovaný měl postupovat v souladu se zásadou in dubio pro reo. Trest je nepřiměřeně přísný a nepřezkoumatelný, jednou je subjektivní stránka přestupku označena jako úmysl přímý, podruhé jako úmysl nepřímý; nejednalo se o pokračující přestupek ani více dílčích útoků.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Byly provedeny veškeré dostupné důkazy, žalobce byl seznámen s kompletním spisovým materiálem, se svědkem D. bylo zahájeno přestupkové řízení ve věci nepravdivé svědecké výpovědi. Výpověď poškozeného stran popisu fyzického napadení odpovídá mechanismu vzniku poranění zjištěného lékařskými zprávami, z nichž rovněž vyplývá, že žalobce vyhledal lékařské ošetření bezprostředně po incidentu. Námítka o neautentičnosti obrazového záznamu je účelová a klíčová část sestříhána není. Nejasnost, zda byl útok veden skrz otevřené okénko či dveře vozidla není podstatná. Žalobcova výpověď je účelová. Při určení druhu a výše sankce bylo postupováno zákonně. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).
6. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 SŘS.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce měl dne 23. 9. 2015 kolem 10:00 hod. na parkovišti v areálu P. S. na P. v ulici Č. fyzicky napadnout L. K., který seděl ve svém vozidle, a to dvěma údery pěstí pravé ruky do levého spánku a levé tváře a opakovanými údery pěstí pravé ruky do levé části žeber, čímž mu měl způsobit pohmoždění měkkých

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

pokryvek lebních v levé spánkové krajině s krevním výronem, krevní výron na levé tváři o velikosti 2 x 2 cm, pohmoždění levé dolní poloviny hrudníku lehkého stupně a natažení měkkých tkání krční páteře.

8. Ve věci bylo původně zahájeno trestní řízení, jak vyplývá ze Záznamu o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 27. 10. 2015, č. j.: KRPA-387700-8/TČ-2015-001420, avšak úkonem ze dne 29.1.2016, č. j.: KRPA-387700-23/TČ-2015-001420, byla věc odevzdána prvoinstančnímu orgánu k projednání přestupku.
9. Po odevzdání věci vedl prvoinstanční orgán řízení o přestupku, což žalobci oznámil Sdělením ze dne 15. 2. 2016, č. j.: R254/2016/OOS/DUŠ-2.
10. Ještě v rámci trestního řízení byl vyžádán Znalecký posudek na zranění poškozeného ze dne 18.1.2016, č. j.: KRPA-387700-20/TČ-2015-001420, který zpracoval znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. J. H. Z posudku založeného na obsahu spisu včetně několika lékařských zpráv plyne, že poškozený L. K. utrpěl dne 23. 9. 2015 pohmoždění měkkých pokryvek lebních v levé spánkové krajině s krevním výronem, krevní výron na levé tváři velikosti asi 2 x 2 cm, pohmoždění levé dolní poloviny hrudníku lehkého stupně a natažení měkkých tkání krční páteře, zranění lze hodnotit jako lehké, porucha zdraví nepřesáhla jeden týden, dle zdravotnické dokumentace byla žalobcova pracovní neschopnost zapříčiněna poraněním ze dne 23. 9. 2015. Zranění poškozeného vznikla dle znalce opakovaným tupým násilím působícím malou a střední silou do levé spánkové krajiny, levé tváře a levé dolní poloviny hrudníku a prudkým nadměrným pohybem hlavy, resp. krku, způsobem uváděným poškozeným, tj. úderem pěstí do levého spánku a do levé části žeber, lze vznik krevních výronů a pohmoždění levé dolní poloviny hrudníku dobře vysvětlit, natažení měkkých tkání krční páteře vzniklo prudkým nadměrným pohybem hlavy, resp. krku po úderu do hlavy; diagnosa byla stanovena na základě objektivních nálezů i subjektivních obtíží (bolestivost hlavy a krku při krajních polohách i bolestivost levé dolní poloviny hrudníku), pohmoždění měkkých pokryvek lebních v levé spánkové krajině s krevním výronem a krevní výron na levé tváři velikosti asi 2 x 2 cm byly zjištěny objektivním nálezem, bolestivost je vnímána subjektivně.
11. Součástí správního spisu jsou i Lékařská zpráva MUDr. J. H. ze dne 23. 9. 2015, 10:34 hodin, Zpráva z ambulantního vyšetření Neurologické kliniky, FN Královské Vinohrady ze dne 23. 9. 2015, 13:40 hodin, Zpráva praktické lékařky MUDr. J. K. ze dne 25. 9. 2015 s rozhodnutím o žalobcově pracovní neschopnosti a Lékařská zpráva praktické lékařky MUDr. J. K. ze dne 2. 12. 2015, č. j.: KRPA-387700-12/TČ-2015-001420.
12. Taktéž v rámci trestního řízení byl vyžádán obrazový záznam z místa činu, který je ve spisu obsažen na CD a doplňuje jej Úřední záznam ze dne 20. 11. 2015, č. j.: KRPA-387700-14/TČ-2015-001420. Kamerový záznam byl nahrán pracovníky ostrahy areálu P. z obrazovky na mobilní telefon, jde o tři záznamy. Na prvním záznamu je patrný příjezd dlouhé bílé dodávky, má se jednat o vůz poškozeného. Druhý záznam zobrazuje příjezd bílé dodávky s černou kapotou, má jít o žalobcovo vozidlo, která zaparkuje vedle dlouhé bílé dodávky, již přijel patrně poškozený; z prostoru mezi oběma dodávkami odchází osoba a stoupá si za zadní část dlouhé bílé dodávky, patrně jde o svědka D., jiná osoba, nejspíše žalobce, obchází zadní část dodávky s černou kapotou a jde do prostoru mezi oběma vozidly, do prostoru mezi dodávkami ji následuje i první osoba (patrně svědek D.); následně jedna z osob (patrně žalobce) vychází z prostoru mezi dodávkami následována

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

další osobou (patrně svědkem D.) a obě odchází k velkoobchodu P., na chvíli se zastaví, jedna z osob (zřejmě žalobce) vstoupí do obchodu, druhá osoba (zřejmě svědek D.) čeká na parkovišti; dlouhá bílá dodávka, již přijel patrně poškozený, couvá z místa, objíždí zaparkované vozy a odjíždí. Na třetím záznamu lze vidět dvě osoby obcházející dodávku s černou kapotou, následně dodávka couvá, objíždí parkoviště a následně jej opouští. Na záběrech není vidět, co se odehrálo mezi žalobcem a poškozeným.

13. Dne 14. 3. 2016 se ve věci konalo ústní jednání, z něž byl vyhotoven protokol, č. j.: R254/2016/OOS/DUŠ-5.
14. V rámci jednání podal svědectví poškozený L. K., narozený dne 5. 10. 1979, který vypověděl, že u žalobce pracoval na základě pracovního poměru, následně u něj vykonával brigádu; co se týče napadení, přijel dne 23. 9. 2015 vozidlem Peugeot Expert, zaparkoval a zůstal uvnitř, v mobilním telefonu hledal objednávku, do pěti minut přijel k levému boku automobil VW Transport bílý s černou kapotou, z něj vystoupil žalobce a ještě neznámý muž, žalobce šel k němu, neznámý zůstal u zadní části vozu poškozeného, žalobce vzal za kliku dveří, vůz byl ještě zavřený, tak zaklepal na dveře, proto poškozený otevřel dveře a obdržel od žalobce bez varování ránu pěstí do levého spánku, následně mu začal sprostě nadávat, poté mu dal opakovaně pěstí do žeber, poškozený stále seděl uvnitř vozidla, nakonec nejspíš ještě dostal jednu ránu pěstí do hlavy do levé čelisti; žalobce mu neřekl, proč jej napadl, jednalo se o rychlé napadení do jedné minuty, neznámého muže si všiml až po napadení, stál za zády vozu poškozeného, poškozený následně odjel do nemocnice; doma byl něco přes týden a měl bolesti.
15. Během jednání svědek F. D., narozený dne -, vypověděl, že u žalobce pracuje brigádně, nemá s ním písemnou dohodu, znají se jeden rok, není na něm závislý, ale tykají si. Dne 23. 9. 2015 přijel s žalobcem ve vozidle Transporter bílé barvy s černým předkem, pak žalobce uviděl poškozeného, žalobce šel k jeho dveřím; neslyšel, o čem se žalobce s poškozeným baví, stál za auty asi 6 metrů od nich, viděl žalobce, jak se k poškozenému naklonil a nic se nestalo. Fyzické napadení neviděl, díval se do areálu a těšil se na nákupy. Žalobce, který šel do obchodu, mu pak řekl, aby tam počkal, zůstal proto na místě až do odjezdu poškozeného. Podle jeho názoru se nic nestalo, neví, kde na to poškozený přišel.
16. Žalobce se při ústním jednání během svého výslechu odvolal na to, co sdělil v rámci trestního řízení v podání vysvětlení, a výpověď poškozeného označil za účelovou. Dále bylo žalobci umožněno, aby se seznámil s podklady rozhodnutí, ale tohoto práva se vzdal.
17. Následně bylo ve věci vydáno prvoinstanční rozhodnutí ze dne 16. 3. 2016, č. j.: R254/2016/OOS/DUŠ-6. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí se žalobce odvolal. Odvolání žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.
18. Dále soud přikročil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.
19. Proti zjištění skutkového stavu ze strany správních orgánů neměl soud námitek. Správní orgány vyšly z výpovědi poškozeného L. K., která nebyla v rozporu s lékařskými zprávami ani provedeným znaleckým posudkem ve věci žalobcova zdravotního stavu.
20. Soud se se správními orgány rovněž ztotožnil v hodnocení výpovědi žalobce i svědka D.
21. Poškozený L. K. poskytl hodnověrnou výpověď, které odpovídaly lékařské zprávy, znalecký posudek i jeho chování bezprostředně po činu. Poškozený uspokojivým způsobem popsal průběh incidentu, přičemž jeho vyličení fyzického útoku ze strany Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

žalobce odpovídá zraněním, která utržil, což konstatuje znalecký posudek MUDr. J. H. na s. 11. Přitom poškozený ihned po incidentu odjel k lékaři a cca půl hodiny po něm byl vyšetřen MUDr. J. H., přičemž, jak vyplývá z příslušné lékařské zprávy, již dotyčnému lékaři vylíčil útok v podstatných rysech tak, jak jej líčí po celou dobu řízení až dosud. MUDr. J. H. poškozeného vyšetřil a konstatoval poranění hlavy a hrudníku, následně jej odeslal na neurologické vyšetření k vyloučení otřesu mozku.

22. Hodnověrnou výpověď poškozeného podepřenou lékařskými zprávami i časovým rámcem, tj. neprodleností odjezdu k lékaři, kterému již půl hodiny po incidentu v podstatných rysech popsal, jak ke zranění došlo, a na tomto popisu setrval dosud, nejsou způsobilé vyvrátit tvrzení žalobce ani svědka D. Žalobce v přestupkovém řízení při ústním jednání pouze označil výpověď poškozeného za účelovou a odkázal na podání vysvětlení, jež učinil během trestního řízení, protokol o podání vysvětlení však nelze použít jako důkazní prostředek (vizte ustanovení § 137 odst. 4 zákona č. 500/2004 správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „SŘ“). Nicméně, v žalobě žalobce k průběhu incidentu uvedl pouze, že se poškozeného jen dotazoval, kdy mu nahradí škodu způsobenou trestným činem. Výpověď svědka D. nepovažuje soud za hodnověrnou. Svědek v rámci přestupkového řízení uvedl, že žalobce šel ke dveřím poškozeného, neví, zda poškozený seděl či vystoupil z vozidla, neslyšel, o čem se bavili, stál za auty asi 6 metrů od nich, viděl žalobce, jak se naklonil k poškozenému, ale nic se nestalo, žádné fyzické napadení neviděl, díval se po areálu a těšil se na nákupy. Na jednu stranu svědek vylučuje fyzické napadení, na druhou stranu, jak uvádí, na incident dobře neviděl (stál za auty 6 metrů daleko) a věnoval se jiným věcem (díval se po areálu a těšil se na nákupy); svědek vylučuje fyzické napadení i přesto, že neví ani to, zda poškozený v klíčových okamžicích vystoupil z vozu nebo v něm seděl. Taková svědecká výpověď není způsobilá zpochybnit žalobcovu výpověď podepřenou objektivními důkazy vztahujícími se zejm. k jeho zdravotnímu stavu. Nehodnověrnost výpovědi svědka D. dotvrzuje jeho relativně blízký vztah k žalobci, který je jeho zaměstnavatelem, znají se zhruba jeden rok a tykají si, což svědek D. uvedl během své výpovědi.
23. Ze samotné existence sporu mezi žalobcem a poškozeným nelze vyvodit, zda k žalobcovu útoku došlo. Nicméně jejich vzájemný spor patrně motivem útoku byl. Pouze z existence sporu nelze usuzovat ani na účelovost tvrzení poškozeného.
24. Žalobce neposkytl ani náznak vysvětlení, jak jinak mohl poškozený ke svému zranění přijít, dále vůbec neuvedl, zda měl poškozený nějaká poranění již ve chvíli, kdy s ním měl mluvit. Tyto okolnosti sice nelze klást žalobci k tíži, na druhou stranu nejsou jeho obecná tvrzení způsobilá vyvrátit hodnověrnou a lékařsky podepřenou výpověď poškozeného.
25. Znakem skutkové podstaty spáchaného přestupku je drobné ublížení na zdraví, takový charakter poranění byl lékařskými zprávami i znaleckým posudkem konstatován zcela nepochybně. Kvůli zranění byl poškozený dokonce v pracovní neschopnosti. Argumentace subjektivitou zdravotních obtíží poškozeného proto nemůže obstát.
26. Poškozený byl dle vlastních tvrzení napaden skrz otevřené dveře; soud nemá důvodu pochybovat o pravdivosti vyjádření poškozeného a neví, proč by měl jinak hodnověrnou výpověď považovat právě v tomto ohledu za rozpornou se skutečností. Žalobcovo zpochybnění modu operandi útoku neobstojí. Znalecký posudek MUDr. J. H.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

počítal se situací, kdy byl poškozený napaden ve chvíli, kdy ve vozidle seděl, přesto na s. 11 posudku označil popis poškozeného za dobré vysvětlení vzniku jeho zranění.

27. Záběry z kamer nejsou kardinálním důkazem v této věci. Pouze zachycují časový rámec události, avšak samotné přestupkové jednání z nich patrné není. Záznamy jsou spíše relevantní díky názornosti zobrazení časového sledu, než že by přinášely nové skutkové poznatky. Žalobce, poškozený i svědek D. se ostatně shodli na své přítomnosti na místě činu i na interakci žalobce s poškozeným u vozidla poškozeného; kamerové záznamy žádné další okolnosti neprokazují, pouze v některých ohledech dotvrzují výpověď poškozeného učiněnou v přestupkovém řízení (pořadí příjezdu vozidel, část chování poškozeného, svědka D. i žalobce aj.). Co se týče jejich přípustnosti coby důkazu, je nutno vycházet ze zásady volného hodnocení důkazů, když k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, jež jsou vhodné ke zjištění stavu věci. Vzhledem k tomu, že se jedná toliko o důkaz podpůrný, který klíčový incident ani nezachycuje, nemá soud proti jeho provedení správními orgány námitek. Jak vyplývá z Úředního záznamu ke kamerovým záznamům, č. j.: KRPA-387700-14/TČ-2015-001420, ze dne 20. 11. 2015, nahráli jej pracovníci ostrahy areálu P. z obrazovky na mobilní telefon. Soud nemá pochyb o reálnosti záznamu ani nezaujatosti pracovníků ostrahy v dané věci, kteří v samotném incidentu nijak nefigurovali a ani jejich zainteresovanost v něm během řízení nijak nevyšla najevo. Strih v čase 9:59 hod. není podstatný, jelikož po odchodu žalobce do obchodu nedošlo již k ničemu relevantnímu, pouze snad k odjezdu automobilu poškozeného, který je ale na záznamu řádně zachycen s uvedením aktuálního času.
28. Skutkový stav věci byl ve všech ohledech zjištěn bez důvodných pochybností, v žalobcově případě proto nelze argumentovat zásadou in dubio pro reo. Stejně tak odůvodnění napadeného i prvoinstančního rozhodnutí je dostatečné.
29. Pokud jde o přezkoumatelnost výroku o výši sankce, nedopustil se žalovaný žádné nezákonnosti, když aproboval závěry prvoinstančního orgánu. Prvoinstanční orgán v rámci zákonných kritérií dostatečně odůvodnil typ i výměru sankce. Při rozhodování o vině seznal správní orgán úmysl nepřímý, jelikož nejzávažnější následek (natažení měkkých částí tkání krční páteře) byl způsoben v úmyslu nepřímém, avšak jako přitěžující okolnost byla při výměře sankce hodnocena skutečnost, že celý zbytek přestupkového jednání i následku byl zaviněn v úmyslu přímém. Mezi hodnocením žalobcova zavinění v otázce viny a v otázce trestu není žádný logický rozpor. Z odůvodnění rovněž nepochybně vyplývá, že je jako přitěžující okolnost hodnocena opakovanost úderů, nevhodná volba pojmů jako „pokračující přestupek“ a „dílčí útoky“ na podstatě skutečnosti, k níž správní orgán přihlédl, nic nemění a nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.
30. Ani soud nemá důvod považovat trest za nepřiměřeně přísný, jelikož byl spáchán opakovanými údery do životně důležitých míst a poškozeného zranil tak, že se musel léčit a byl ve stavu pracovní neschopnosti.
31. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.
32. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 SŘS. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřípustná.

Praha 11. září 2018

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.